سرمقاله

اگر روابط تهران و اروپا متفاوت از امروز بود

ادامه از صفحه یک

ترامپ در یکسال استقرار دولت دوم خود کوشیده است به جامعه بین‌الملل چنین القا کند که قدرتی چیره و تجدیدنظر طلب است که با درمانده خواندن متحد دیرین خود؛ یعنی اروپا، می‌خواهد طرحی نو در شکل دهی به نظم بین‌المللی دراندازد.

سیاست دولت ترامپ در قبال جنگ اوکراین و تلاش برای تحمیل صلح به کیف براساس فرمول واشنگتن، جدا از نادیده گرفتن حق حاکمیت سرزمینی اوکراین و حتی بی‌اعتبار کردن "تفاهم‌نامه بوداپست" در سال ۱۹۹۴ میلادی است بلکه نوعی تحمیل تحقیر به اروپا نیز هست. ترامپ با کمرنگ کردن نقش اروپا در تعاملات مربوط به مذاکرات پایان بخشی به جنگ اوکراین ـ روسیه، جایگاه بروکسل را در هرگونه تغییر در مرزهای اروپایی، اتحادیه اروپا و حتی ناتو به اندازه یک "ناظر منفعل" کاهش داده است.

در تفاهم‌نامه بوداپست، اوکراین به همراه بلاروس و قزاقستان و نیز با حضور و امضاء رئیسان جمهور ایالات متحده و فدراسیون روسیه خلع سلاح اتمی را پذیرفتند و به پیمان منع اشاعه سلاح‌های هسته‌ای پیوستند. شرط مهم برای انجام این امر آن بود که کشورهای امضاء کننده متعهد باشند که در ازای واگذاری زرادخانه‌های هسته‌ای، سه کشور یاد شده از موارد زیر برخوردار شوند: احترام به استقلال و حاکمیت آنها در مرزهایشان؛ پرهیز از هرگونه تهدید یا استفاده از زور علیه آنها؛ در صورتی که هریک از آنها(سه کشور) با اقدام تجاوزکارانه یا تهدید روبرو شدند، شورای امنیت به کمک آنها بشتابد. همچنین در تفاهم‌نامه قید شد که از سلاح هسته‌ای علیه سه کشور هرگز استفاده نشود.

اروپا اما در این میان چه انتخابی دارد؟ در آینده چه باید کند؟ آیا لازم است به سرعت به ایجاد "توازن قدرت" بیندیشد؟ یا به "همراهی عافیت‌طلبانه" با واشنگتن تن دهد؟ در این صورت چه پیامدهایی را می‌توان برای هریک از دو گزینه یاد شده در نظر آورد؟ دیدار چهار جانبه "امانوئل ماکرون" رئیس جمهور فرانسه، "کی‌راستارمر" نخست‌وزیر بریتانیا، "فردریش‌مرتس" صدر اعظم آلمان و "ولادیمیر زلنسکی" در داونینگ استریت (یکشنبه هفتم‌دسامبر) یکی از آخرین نمایش‌های اروپائیان برای نه تنها تلاش در تأثیرگذاری بر رویکرد تحمیلی ترامپ به چگونگی پایان جنگ در اوکراین بود؛ بلکه تصویری از انفعالی است که اروپائیان را دربرابر تحمیل سیاست چیرگی‌طلبانه واشنگتن قرار داده‌است. این سیاست، گوناگونی را نمی‌پذیرد و می‌کوشد نگرش خود را بالاتر از دیگران قرار دهد.

اروپائیان در برابر دو گزینه قرار دارند: قبول چیرگی یا برقراری توازن قدرت. این وضع همانگونه است که تهران اکنون و در منازعه با واشنگتن با آن روبروست. اروپا برای برقراری توازن قدرت به الزام‌هایی نیازمند است که یکی از اصلی‌ترین آنها وجود هم‌پیمانان یا شریکان منطقه‌ای؛ به ویژه در نقطه‌ای از جهان مانند خلیج فارس است. تهران نیز با نگاه به تجربه‌های چهاردهه گذشته و حتی تجربه خروج واشنگتن از برجام، می‌توانست در این هنگام به "همدلی" ـ و نه حتی هم‌سویی ـ اروپا در کاستن از حلقه فشار واشنگتن امیدوار باشد؛ شاید اگر روابط تهران و بروکسل(پایتخت اتحادیه اروپا) متفاوت بود از آنچه امروز هست.

خبر

سردار شکارچی:

امروز از ۲۳ خرداد قوی‌تریم

معاون فرهنگی و جنگ نرم ستاد کل نیروهای مسلح با بیان اینکه «دستاوردهای نمایشگاه هوافضا گوشه‌ای از توان و قدرت ملی ایران است»، عنوان کرد: تجربه جنگ ۱۲روزه ثابت کرد توان موشکی، پهپادی و پدافندی کشور ابتکار عمل را از دشمن گرفت و جمهوری اسلامی بلافاصله مسیر تقویت این قدرت را شتاب داد.

به گزارش ایسنا، سردار سرتیپ پاسدار ابوالفضل شکارچی معاون فرهنگی و جنگ نرم ستاد کل نیروهای مسلح در حاشیه بازدید مسئولان فرهنگی کشور از نمایشگاه هوافضای سپاه تأکید کرد: همه تجهیزات ارائه شده «تماماً بومی» و حاصل تلاش دانشمندان جوان، نیروی هوافضا و وزارت دفاع است.

وی با اشاره به نبرد ۱۲ روزه تصریح کرد: دشمن با وجود برخورداری از پیشرفته‌ترین سامانه‌های دفاعی و حمایت همه‌جانبه نظام سلطه آمریکا و رژیم صهیونیستی، در میدان شکست خوردند و برای توقف درگیری به «خواهش و پیام‌رسانی» متوسل شدند. شکارچی افزود: نیروهای مسلح ضمن شناسایی و ترمیم کاستی ها، قدرت خود را افزایش داده‌اند و امروز «به مراتب بیشتر از روز آغاز تجاوز» آمادگی دارند.

مسعود پزشکیان می تواند به مطالبه عمومی پاسخ دهد؟

خلع ید از بودجه‌خواران ناکارآمد؛ آزمون شجاعت دولت

امروز دولت رسما تاریخ اجرای سهمیه بندی جدید و بنزین سه نرخی را اعلام کرد. این اتفاق در آستانه تقدیم لایحه بودجه سال آینده به مجلس است. بسیاری از کارشناسان اما معتقدند که سهمیه بندی و قیمت جدید بنزین هیچ ربطی به آلودگی هوا و قاچاق سوخت ندارد بلکه بیشتر پای کسری بودجه دولت در میان است.

مسئله کسری بودجه در ایران چاه ویل‌های بزرگی دارد که اگر دولت بخواهد تدبیر اساسی اتخاذ کند، باید رویکرد خود را نسبت به آنها اصلاح کند

در این میان پرسش افراد زیادی آن است که با وجود ناترازی‌ها چرا باید هزینه این کسری بودجه بر روی دوش مردم گذاشته شود و نهادهایی بودجه‌بگیری که در سال‌های گذشته در معرض نقد افکار عمومی بوده‌اند کمربندهایشان را سفت نکنند؟

بودجه این نهادها نه فقط حساسیت مردم بلکه واکنش شخص رئیس دولت را هم به دنبال داشته است. آنجا که او رسما اعلام کرد که نهادها و مجموعه‌های بسیار زیادی در کشور وجود دارد که خروجی و برونداد خاصی ندارند اما بودجه می گیرند.

اما آیا در روند تهیه بودجه نباید بودجه این نهادها که بعضی از آنها مثل صداوسیما درآمد ناشی از تبلیغات دارند بازنگری شود؟

در این خصوص خبرآنلاین نظر سعید شریعتی فعال سیاسی اصلاح طلب را جویا شده است.

او معتقد است که جامعه حساسیت بسیار زیادی بر بودجه این گونه نهادها دارد و اگرچه این دستگاه ها خارج از اداره و ارده دولت هستند اما خلع ید آنها اقدامی نمادین است که همگرایی و همدلی دولت با جامعه را نشان می دهد.

مشروح گفتگوی خبرآنلاین با این فعال سیاسی اصلاح طلب را در ادامه بخوانید؛

* آقای پزشکیان پیش از این تاکید کرده بودند که سازمان‌ها و نهادهایی داریم که برون‌داد مشخصی ندارند، اما بودجه دریافت می‌کنند. به زودی هم قرار است بودجه به مجلس تقدیم شود و بحث کسری بودجه مطرح است. بسیاری می‌گویند افزایش قیمت بنزین برای جبران همین کسری است. به نظر شما چقدر ضرورت دارد که آقای پزشکیان جلوی این سازمان‌ها و نهادها و بودجه‌شان را بگیرد؟

مسئله نهادهایی که درواقع «نهادهای بودجه‌خوار» هستند و به‌رغم دریافت بودجه از منابع عمومی کشور، خدمت قابل ملاحظه‌ای به جامعه ارائه نمی‌کنند و از نظر جامعه شایسته دریافت این ردیف‌های بودجه نیستند، همیشه محل بحث بوده است. این نهادها بدون اینکه بازگشتی در اقتصاد کشور داشته باشند یا تأثیری در تولید ناخالص داخلی ایجاد کنند، فقط مصرف‌کننده بودجه‌های کلان هستند و عمدتاً هم نهادهایی‌اند که به تقویت سیاست‌ها و رویکردهای ایدئولوژیک حکومت کمک می‌کنند. دقیقاً هم در نقطه‌ای ایستاده‌اند که شکاف‌های فرهنگی جامعه نسبت به آن حساس است و کارکرد و عملکرد و حتی دستورکارشان از سوی جامعه پذیرفته نمی‌شود. طبیعی است که در چنین شرایطی، جامعه نسبت به میزان بودجه‌ای که در این تنگنا از بودجه عمومی کشور به این نهادها داده می‌شود حساس باشد.

نهادهای بودجه‌خوار نشتی بسیار زیادی دارند و جامعه روی آنها حساس است

واقعیت این است که این موضوع بیشتر یک حساسیت سیاسی-اجتماعی است تا یک حساسیت جدی اقتصادی؛ یعنی سهم این بنگاه‌ها و مؤسسات از بودجه عمومی رقم خیلی قابل توجهی نیست. اما حساسیت اجتماعی نسبت به این هدررفت بودجه و «نشتی» ای که از این ناحیه ایجاد می‌شود بسیار زیاد است. جامعه تصور می‌کند اگر بناست تبعیضی نسبت به عموم مردم اعمال شود، قدرت خرید کاهش پیدا کند، معیشت مردم تحت فشار قرار گیرد و مالیات‌ستانی از کسب‌وکارها و درآمدها افزایش پیدا کند، پیش از هر چیز باید این نشتی‌های بودجه بسته شود.

مسئله کسری بودجه در ایران چاه ویل‌های بزرگی دارد که اگر دولت بخواهد تدبیر اساسی اتخاذ کند، باید رویکرد خود را نسبت به آنها اصلاح کند؛ از جمله قیمت حامل‌های انرژی، یارانه‌های پیدا و پنهانی که اغلب ناکارآمدند و عمدتاً نصیب حلقه‌های درآمدی برخوردار می‌شوند و توزیع عادلانه‌ای هم ندارند، همچنین فشارهای هزینه‌ای بخش حقوق و دستمزد بر بدنه بزرگ دولت. علاوه بر اینها، وضعیت نابسامان و متأسفانه بحرانی صندوق‌های بازنشستگی و تأمین اجتماعی قرار دارد؛ صندوق‌هایی که دولت برای جبران کسری‌ها و ناترازی‌های سرسام‌آورشان ناچار است از محل بودجه عمومی آنها را پوشش دهد، چرا که بحران در پرداخت حقوق و مستمری می‌تواند به فجایع بزرگ اجتماعی منجر شود.

اینها محل‌های اصلی فشار بر بودجه دولت هستند. باید البته بودجه دفاعی کشور را هم اضافه کرد؛ در شرایط موجود، نیروهای مسلح و سامانه دفاعی ناگزیر از هزینه‌کردهای بزرگ برای تقویت بنیه دفاعی کشورند. در کنار آن نیز بازپرداخت اوراق سررسیدشده سال‌های گذشته قرار دارد؛ دولت در سال‌های گذشته برای جبران کسری بودجه ناچار به فروش اوراق شده و اکنون فقط در سال آینده باید چیزی نزدیک به ۸۰۰ همت اوراق بفروشد تا بتواند اوراق گذشته را بازپرداخت کند.

اینها چالش‌های کلان بودجه دولت هستند. البته همان‌طور که عرض کردم، حساسیت جامعه نسبت به «بودجه‌خوارهای فرهنگی-اجتماعی» و نهادهایی از این دست بسیار برجسته است، هرچند به لحاظ اقتصادی، سهم آنها در مقایسه با موارد دیگر چندان چشمگیر نیست.

بودجه صداوسیما حساسیت زیادی ایجاد می‌کند، مخصوصا وقتی که مخاطب ندارد و ناکارآمد است

* اما بودجه ۳۰ هزار میلیارد تومانی صداوسیما رقم کمی نیست.

بله بودجه صدا و سیما ۳۰ همت است اما در مقایسه با پنج یا شش هزار همت کل بودجه عمومی کشور تقریباً یک‌دویستم بودجه عمومی کشور است. البته این رقم، با وجود اینکه در مقیاس کل بودجه خیلی عمده نیست، اما از آنجا که صدا و سیما یک نهاد ناکارآمد و ناموثر به حساب می‌آید و اساساً سخنگوی عموم جامعه نیست و حتی مخاطبی ندارد، حساسیت زیادی ایجاد می‌کند؛ به‌خصوص وقتی متناسب با این هزینه، فشاری است که به تک‌تک آحاد مردم ایران تحمیل می‌شود.

این ۳۰ هزار میلیارد تومان سالانه از محل درآمدهای مالیاتی دولت پرداخت می‌شود؛ یعنی مالیاتی است که از مردم ستانده می‌شود و سپس به صدا و سیما اختصاص پیدا می کند. من خودم بارها گفته‌ام که شخصاً راضی نیستم حتی یک ریال از مالیات من به این صدا و سیما داده شود.

* چرا با وجود این حساسیت که در همه سال‌های گذشته وجود داشته هیچ دولتی نتوانسته تا الان کاری کند برای این بودجه‌ها کاری کند؟

ببینید، بودجه صدا و سیما یک عرض و طولی دارد که اگر دولت بخواهد روی آن دست بگذارد...

نهادهای فرهنگی خارج از اداره و اراده دولت عمل می‌کنند

* به طور خاص صداوسیما را نمی‌گویم، منظورم کل بودجه بگیران فرهنگی است.

این نهادها عمدتاً کارگزاران دستگاه حکومت و ابزار حکومت هستند. ما در اینجا یک حکومت داریم و یک دولت. این نهادها درواقع ابزارهایی هستند که خارج از اداره و اراده دولت عمل می‌کنند و برای خود مأموریت دارند؛ و دولت نمی‌تواند، یعنی قدرت سیاسی این را ندارد که مأموریت آنها را تحدید کند. جامعه‌المصطفی، سازمان تبلیغات اسلامی، رایزنی‌های فرهنگی و... مجموعه نهادهایی‌اند که خارج از اداره و اراده دولت هستند اما ابزار حکومت به حساب می‌آیند و از جای دیگری تقویت، پشتیبانی و حمایت می‌شوند و برای اهداف دیگری برنامه عمل دارند.

یک شبکه کانال تلویزیونی و رادیویی کافی است

*به نظر شما برون‌دادی دارند؟

احتمالاً برای آن مجموعه‌ای که درواقع پشتیبان این نهادها هستند و این نهادها ابزار کار آنها محسوب می‌شوند، خروجی‌هایی دارند وگرنه که منحل می‌شدند. صدا و سیما مشخص است؛ ده‌ها کانال تلویزیونی، ده‌ها شبکه رادیویی دارد و با گستره‌ای بالای ۶۰ هزار نیروی اداری فعالیت می‌کند. همین حقوق و دستمزد این ۶۰ هزار نفر را حساب کنید، اعداد کلانی است. یک نفر باید بیاید بگوید صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران یک کانال تلویزیونی و یک کانال رادیویی داشته باشد، کافی است؛ بقیه را ببندند. اما آنها این عرض و طول را ایجاد کرده‌اند بدون اینکه خروجی متناسبی داشته باشند و همین حساسیت ایجاد می‌کند.

خلع ید مجموعه‌های ناکارآمد، نمادین است و همگرایی و همدلی دولت با جامعه را نشان می‌دهد

اما باز هم به حرف اولم برمی‌گردم؛ حساسیت اجتماعی و سیاسی روی این نهادها خیلی بیشتر از وزن اقتصادی‌شان در بودجه دولت است؛ بسیار بیشتر. البته حرکت دولت برای خلع ید این بنگاه‌ها، مؤسسات و نهادها از بودجه عمومی دولت، در واقع یک حرکت نمادین است. یعنی دولت مجموعه‌های ناکارآمد و غیرمفید به حال جامعه را از بودجه منتزع می‌کند، ولو اینکه فقط یک ریال دریافت بودجه داشته باشند. این اقدام بیشتر یک رویکرد سیاسی و فرهنگی - اجتماعی است و نوعی همگرایی و همدلی با عموم جامعه از طرف دولت محسوب می‌شود، اگر بتواند چنین کاری انجام دهد.

اما همان‌طور که گفتم، چالش‌های اقتصادی دولت در بستن بودجه عمومی کشور بسیار بزرگ‌تر است. حالا به قول آقای پزشکیان، امسال بودجه را خیلی انقباضی بسته‌اند و تنها دو درصد رشد داده‌اند؛ اما همین دو درصد، کسری بودجه‌ای نزدیک به دو هزار میلیارد تومان کسری بودجه عملیاتی ایجاد کرده است. این نشان می‌دهد که سوراخ‌های خیلی بزرگ‌تری وجود دارد که باعث می‌شود دولت مجبور شود بودجه را با کسری نزدیک به ۴۰ تا ۴۵ درصد ببندد.

مجلس و شورای نگهبان حق اضافه کردن به بودجه عمومی را ندارند

* اگر دولت نتواند این خلع ید را انجام دهد، پشتوانه اجتماعی‌اش هم تا حدی زیر سؤال می‌رود. این‌طور نیست؟

طبیعتا همینگونه است. شما هر سال در فصل بودجه می‌بینید که این مسئله مطرح می‌شود و حساسیت افکار عمومی بروز و ظهور پیدا می‌کند؛ تا حدی که آقای رئیس‌جمهور هم مجبور می‌شود بیاید و بگوید این نهادهایی که بودجه الکی می‌گیرند و هیچ برون‌دادی ندارند باید نقد شوند. اما وقتی پای عمل می‌رسد، حتی اگر دولت هم این نهادها را حذف کند، موضوع می‌رود در مجلس؛ مجلس آن را برمی‌گرداند. می‌رود در شورای نگهبان؛ شورای نگهبان باز آن را برمی‌گرداند.

متأسفانه این قاعده که مجلس و شورای نگهبان حق اضافه کردن بر بودجه عمومی دولت را ندارند، یک رویه و روال بسیار محدود و کمتر رعایت‌شده است. در بحث بودجه، مجلس و شورای نگهبان حق ندارند بگویند دولت باید چیزی را به بودجه اضافه کند؛ آن‌ها می‌توانند بگویند چیزی را نباید اضافه کرد یا باید از بودجه کم شود، اما حق افزودن ندارند. اما، در عمل چنین نیست. شما می‌بینید که بودجه به مجلس می‌رود؛ آقای پزشکیان هم به‌تازگی در خطابه‌شان گفتند عوامل ایجاد تورم و کسری بودجه همین نهادها و بارهای اضافی است که گذاشته می‌شود. در نهایت هم گفتند از نقش نمایندگان در تدوین بودجه صحبت کردند. نمایندگان بعضاً بار اضافه‌ای به بودجه تحمیل می‌کنند. طوری که حتی شورای نگهبان بعضی وقت‌ها بودجه را برمی‌گرداند؛ یعنی قانون بودجه را تأیید نمی‌کند تا برای برخی از همین نهادها بودجه‌شان اصلاح یا اضافه شود. این رویه‌های غلط وجود دارد و دولت هم فقط می‌تواند در مواقعی نقدی بکند، گلایه‌ای کند، یا یک سخنرانی انجام دهد. چون بسیاری از حرف‌هایی که زده می‌شود اراده‌اش مافوق دولت است، معلوم نیست آقای پزشکیان چقدر بتواند آن را محقق کند.

معاون سیاسی دفتر رئیس‌جمهور اعلام کرد

جزئیات سفر پزشکیان به قزاقستان و ترکمنستان

معاون سیاسی دفتر رئیس‌جمهوری جزئیات سفر رئیس جمهوری به دو کشور قزاقستان و ترکمنستان را تشریح کرد.

به گزارش ایسنا، مهدی سنایی معاون سیاسی دفتر رئیس‌جمهور در نشستی با جمعی از اهالی رسانه، پیرامون سفر رئیس جمهوری به قزاقستان و ترکمنستان، اظهار کرد: سفر رئیس جمهور به قزاقستان به دعوت «قاسم جومارت توکایف» رئیس جمهور قزاقستان انجام می‌شود. وی خاطرنشان کرد: در این سفر رسمی و دوجانبه که عصر فردا (چهارشنبه) انجام می شود، علاوه بر ملاقات‌ها، ۱۰ سند همکاری میان دو کشور به امضاء خواهد رسید. ضمن اینکه یک همایش بزرگ تجاری در حاشیه سفر برگزار خواهد شد و تجار زیادی از ایران در این سفر همراه رئیس جمهور هستند. معاون سیاسی دفتر رئیس‌جمهور یادآور شد: همچنین در حاشیه این سفر نمایشگاهی از اسناد تاریخی میان دو کشور برگزار می‌شود و چند کتاب حاوی مشترکات دو کشور، رونمایی خواهد شد. سنایی در ادامه با اشاره به سفر رئیس جمهور به ترکمنستان، اظها کرد: پس از ترک قزاقستان، پزشکیان راهی ترکمنستان می شود و این سفر نیز در راستای شرکت در اجلاس بین‌المللی صلح و اعتماد است و رئیس جمهور ضمن سخنرانی در این اجلاس و ملاقات با مقامات ترکمنستان، دیدارهایی با روسای سایر کشورهای شرکت‌کننده در این اجلاس خواهد داشت. وی تاکید کرد: آسیای مرکزی همواره برای ایران از اهمیت بالایی برخوردار بوده و علاوه بر اهمیت اقتصادی، ایران با این کشورها مشترکات فرهنگی و تاریخی زیادی دارد. اما حجم مبادلات و روابط اقتصادی با این کشورها با وجود ظرفیت‌های بالا نیاز به بهبود و گسترش دارد.

اخبار

قالیباف:

تلاش‌های قابل توجهی در برنامه هفتم درباره باروری ابرها صورت گرفت

رئیس مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: سازمان توسعه و بهره‌برداری فناوری‌های نوین آب جوی از ظرفیت های مهم دیده شده در قانون برنامه هفتم برای بارورسازی ها ابرها و کاهش تبخیر آب سدها به شمار می رود.

به گزارش ایسنا، محمد باقر قالیباف در جریان جلسه علنی امروز (سه شنبه ۱۸ آذر) مجلس و طرح سؤال نماینده اصفهان از وزیر نیرو در خصوص اینکه عملکرد سازمان توسعه و بهره برداری فناوری های نوین آب های جوی از بدو تاسیس و در سال آبی ۱۴۰۲ تا سال ۱۴۰۳ چیست، گفت: در جریان بررسی‌های مربوط به برنامه هفتم توسعه، تلاش‌های قابل توجهی برای تقویت ساختارهای مرتبط با باروری ابرها صورت گرفته است. وی در ادامه اظهار کرد: سازمانی که آقای یزدیان نیز به آن اشاره کرده‌اند، در همین چارچوب و با هدف بهره‌گیری از ظرفیت‌های بارورسازی ابرها تشکیل شده و سهم مشخصی هم برای بارورسازی ابرها و از جمله کاهش تبخیر و پوشش سدها پیش‌بینی شده است. بر اساس برآوردها، حدود پنج درصد از مجموع ۱۸ میلیارد مترمکعب آب در این بخش هدف‌گذاری شده است. رئیس مجلس با تأکید بر اهمیت این سازمان نوپا، افزود: این سازمان ماهیتی بین‌دستگاهی دارد و لازم است در بودجه سال آینده، هم وزارت نیرو و هم سایر دستگاه‌ها به‌ویژه در حوزه شرکت‌های دانش‌بنیان و پارک‌های فناوری از این ظرفیت حمایت کنیم.

وی افزد: بخش‌هایی از موضوع نیز در حوزه هوافضا دنبال شده و شخصاً نیز برای به نتیجه رسیدن آن پیگیری کرده ام. امیدوارم با استفاده از فرصت ایجادشده در ماده ۳۸ برنامه هفتم، امکان پیش‌بینی اعتبارات لازم و هماهنگی میان دستگاه‌ها فراهم شود.

تاکید رئیس قوه قضاییه بر تعیین تکلیف زندانیان مُعسر و محکومان ناتوان از پرداخت دیون

رئیس قوه قضاییه گفت:باید ظرفیت‌های قانونی موجود را برای تسریع در تعیین تکلیف زندانیان مُعسر و محکومان ناتوان از پرداخت دیون، احصاء کنیم و تجویزات قانونی را به همراه ابتکاراتی در قبال این زندانیان به کار بندیم.

به گزارش ایسنا به نقل از قوه قضاییه، حجت‌الاسلام محسنی اژه‌ای در جلسه‌ای به‌منظور بررسی وضعیت زندانیان مُعسر و محکومان ناتوان از پرداخت دیون و جلب رضایت شاکیان خصوصی، نکات و دستورات تخصصی و ویژه‌ای را خطاب به مقامات ذی‌صلاح قضایی برای نحوه تعیین‌تکلیف این زندانیان و محکومان و در عین حال، رعایت حقوق شکات آنها مطرح کرد.

رئیس قوه قضاییه طی سخنانی در این نشست، با اشاره به مفاد ماده ۴۲۹ قانون مجازات اسلامی ناظر بر تعیین‌تکلیف محکوم به قصاصی که بدون عذر موجه، از سوی اولیای‌دم در وضعیت نامعین رها شده است، گفت: باید ظرفیت‌های قانونی موجود را برای تسریع در تعیین تکلیف زندانیان مُعسر و محکومان ناتوان از پرداخت دیون، احصاء کنیم و تجویزات قانونی را به همراه ابتکاراتی در قبال این زندانیان به کار بندیم.

محسنی اژه‌ای همچنین اظهار کرد: از سوی دیگر، تعداد قابل توجهی از افرادی که سالیان طولانی در زندان مانده‌اند و مشمول ارفاقات قانونی نظیر عفو و مرخصی نمی‌شوند، کسانی هستند که مجازاتِ حبس خود را تحمل کرده ولیکن امکان پرداخت رقمِ محکومیت به شاکی یا شاکیان خود را ندارند.

وی افزود: با توجه به افزایش قیمت‌ها، این افراد به هیچ وجه توان پرداخت مبلغی که به آن محکوم شده‌اند را ندارند؛ این افراد از یک طرف مشمول عفو و ارفاقات قانونی قرار نمی‌گیرند چرا که شاکی خصوصی دارند و از طرف دیگر، مرخصی هم به آنها داده نمی‌شود چراکه وثیقه‌ای متناسب با محکومیت‌شان ندارند.

محسنی اژه‌ای عنوان کرد: برخی از این افراد با وجود آنکه مدت قانونی محکومیت حبس خود را گذرانده‌اند، به دلیل ناتوانی در پرداخت به شاکی خصوصی، بعضاً بیش از ۱۰ یا ۱۵ سال در زندان مانده‌اند و مشخص است که اگر چند سال دیگر هم در زندان بمانند، همچنان امکان پرداخت رقم محکومیت را نخواهند داشت.

رئیس قوه قضاییه در همین خصوص ضمن صدور دستوراتی خطاب به مقامات قضایی ذیربط، تصریح کرد: ضرورت دارد تدبیر عاجلی اتخاذ شود که چنانچه قانون در این زمینه نیازمند اصلاح است و یا اگر می‌توان از ظرفیت اعسار در این موضوع استفاده کرد، آن را انجام داد.

ارتقای شفافیت و رفع موقعیت های تعارض منافع

تاکید عارف بر ضرورت گسترش شفافیت و تقویت سلامت نظام اداری کشور

معاون اول رییس جمهور بر ضرورت گسترش شفافیت و تقویت سلامت نظام اداری کشور تأکید کرد.

به گزارش ایسنا، محمدرضا عارف در نخستین «جشنواره ملی ارتقای شفافیت و رفع موقعیت‌های تعارض منافع» با بیان اینکه برگزاری این جشنواره اقدامی ارزشمند و خلاقانه از سوی سازمان بازرسی کل کشور است، گفت: پرداختن به مسئله شفافیت و مقابله با تعارض منافع یکی از مهم‌ترین و چالش‌برانگیزترین موضوعات کشور است و بدون تردید تداوم چنین برنامه‌هایی می‌تواند گام بلندی در جهت ارتقای سلامت اداری و افزایش اعتماد عمومی باشد.

عارف با قدردانی از همکاری و همدلی قوای سه‌گانه و نهادهای نظارتی در این حوزه افزود: هماهنگی میان دستگاه‌های مختلف و استفاده از دیدگاه‌های کارشناسان و اندیشمندان کشور می‌تواند به تدوین راهکارهای عملی برای کاهش فساد و افزایش کارآمدی در نظام اداری کمک کند.

معاون اول رئیس‌جمهور همچنین خواستار استمرار برگزاری این جشنواره در سال‌های آینده شد و گفت: این جشنواره نباید به نخستین دوره محدود شود. استمرار آن ضمن تبادل تجربه و دانش، مسیر تحقق منویات رهبر معظم انقلاب در حوزه عدالت، سلامت اداری و مبارزه با فساد را هموارتر می‌کند.

وی خاطرنشان کرد: کوچک‌ترین اقدام در مسیر شفافیت، گامی ارزشمند در جهت تقویت اعتماد عمومی و سلامت اداری کشور است.

عارف همچنین تصریح کرد: شفافیت نه یک شعار سیاسی، بلکه زیر ساخت عقلانیت در حکمرانی است.

وی با اشاره به فضای همکاری و هماهنگی میان قوا در مقطع کنونی، این هم‌افزایی را کم‌نظیر دانست و تاکید کرد: در چنین فضایی همه مسئولان برای حل مسائل کشور احساس وظیفه مشترک دارند و به جای توجه به اینکه یک موضوع متعلق به کدام قوه است، به دنبال یافتن راه‌حل و کاهش مشکلات می‌روند. این روحیه همکاری، یکی از سرمایه‌های اصلی کشور است و برگزاری جشنواره شفافیت خود نمادی از این همگرایی محسوب می‌شود.

معاون اول رئیس‌جمهور افزود: عنوان «جشنواره» برای این رویداد مناسب‌تر از «همایش» است، زیرا بر وحدت، انسجام و همدلی لازم برای پیشبرد راهبردهایی تأکید دارد که نمونه آن در فرمان سال ۱۳۸۰ رهبر معظم انقلاب درباره مبارزه با فساد و تبعیض دیده می‌شود.

وی گفت: ایجاد سازوکارهای منسجم برای شفافیت و مدیریت تعارض منافع باید به یک روند پایدار در نظام اداری کشور تبدیل شود.

معاون اول رئیس‌جمهور اضافه کرد: حضور فعال مسئولان و کارشناسان در این همایش ارزشمند نشان‌دهنده تکلیف و وظیفه همه دستگاه‌ها برای ارتقای سلامت اداری است. وی با اشاره به تقارن برگزاری جشنواره با روز جهانی مبارزه با فساد خاطرنشان کرد: هدف اصلی این نشست‌ها، بهره‌گیری از مباحث علمی، تجربیات موفق بخش‌های مختلف و ایجاد راهکارهای عملی برای تقویت شفافیت و پیشگیری از فساد است. وی تأکید کرد: منزلت نظام جمهوری اسلامی و همچنین اعتبار و جایگاه هر یک از مسئولان در گرو تحقق این راهبرد است، راهبردی که ریشه در ارزش‌های اسلامی و فرهنگ ایرانی دارد.

وی گفت: حتی کوچک‌ترین فساد مانند یک میکروب است که اگر برای رفع آن تلاش نشود، می‌تواند کل بدنه جامعه را تحت تأثیر قرار دهد، و اگر اثر آن نادیده گرفته شود، امید به بهبودی از بین می‌رود.

معاون اول رئیس‌جمهور از ذبیح‌الله خدائیان رئیس سازمان بازرسی کل کشور و تمامی دست‌اندرکاران برگزاری این جشنواره بابت ابتکار و تلاش‌هایشان قدردانی کرد و افزود: مشارکت حدود ۲۵۰ دستگاه اجرایی از سه قوه و سایر نهادهای حکومتی نشان‌دهنده استقبال گسترده و اهمیت موضوع است. همه دستگاه‌ها در برابر خطر فساد مسئول هستند و هرگونه کوتاهی یا غفلت از اجرای قوانین، همه جامعه را متاثر می‌کند.

وی تأکید کرد: راهکارهای جمعی که از چنین نشست‌ها و همایش‌هایی حاصل می‌شود، به ویژه با توجه به تجربه‌های چند دهه گذشته از ابتدای انقلاب، می‌تواند مسیر مؤثری برای پیشگیری و مقابله با فساد در کشور باشد و همه باید در این مسیر همدل و متعهد باشند.